

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Povrv-240/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli – Pola, po sutkinji Tini Aflić, u pravnoj stvari tužitelja PULA HERCULANEA d.o.o. Pula, Trg I. istarske brigade 14, OIB 11294943436, koje zastupa punomoćnica Marina Pibernik, odvjetnica u Puli, protiv tuženice Virne Sarvan, Runjačica 82, Premantura, OIB 47420031774, koju zastupa punomoćnik Marino Folo, odvjetnik u Puli, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 19. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženice i tuženice osobno, 12. lipnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tatjane Burić, Rovinj, poslovni broj: Ovr-646/2025 od 26. ožujka 2025. te se odbija tužbeni zahtjev kojim se traži da tuženik isplati tužitelju iznos od 343,97 EUR zajedno sa zateznim kamatama.
- II. Ukida se odluka o trošku sadržana u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tatjane Burić, Rovinj, poslovni broj: Ovr-646/2025 od 26. ožujka 2025. te se odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka.
- III. Nalaže se tužitelju da tuženici nadoknadi trošak u iznosu 500,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 23. siječnja 2025. podnio protiv tuženice prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi naplate 343,97 EUR sa zateznim kamatama. Javni bilježnik donio je rješenje o ovrsi, na koje je rješenje tuženik izjavio prigovor te je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sukladno članku 460. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, u nastavku: ZPP).

2. Tuženica je u prigovoru u cijelosti osporila tražbinu te navela da joj tužitelj ne pruža usluge, da nema kante za otpad ispred kuće u Kalavojni, da tužitelj nije osigurao niti kante u selu (Raklju) koje je udaljeno 1,5 km od kuće, da nikada nije dostavio

tuženici niti jednu fakturu te da niti jednom nije odnio smeće, bilo iz kuće, bilo iz sela (Raklja). Istaknula je i prigovor zastare za sva potraživanja starija od jedne godine.

3. Tužitelj se u ostavljenom roku očitovao na prigovor podneskom od 22. listopada 2025. u kojem je naveo da je tuženica iznajmljivačica apartmana u Ulici Dalmatinska 83, Rakalj, te je raspoređena kao poslovni korisnik, da je odnos uspostavljen već samom činjenicom što je tuženik korisnik nekretnine na području na kojem tužitelj pruža komunalne usluge, da je obračunata usluga za korisnika kućanstvo prema zaduženom zajedničkom spremniku te da je obračun količine predanog otpada u skladu sa cjenikom davatelja usluge.

4. Sud je u postupku pročitao isprave: izvod iz poslovnih knjiga (str. 58), izjava o načinu korištenja javne usluge (str. 80-81), računi (str. 82-107), evidencija odvoza od 01.10.2022. do 30.11.2024. (str. 108-124) te je pročitao iskaz svjedoka Roberta Sarvana (str. 140-141) i iskaz tuženice (str. 142).

5. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženica isplati iznos s osnove potraživanja za uslugu odvoza otpada. Među strankama nije sporno da je tuženica registrirana kao iznajmljivač nekretnine na adresi Dalmatinska 83, Rakalj (uvala Kalavojna), na koju se odnose izdani računi. Sporno je pruža li tužitelj uslugu zbrinjavanja otpada u odnosu na navedenu nekretninu.

7. Čitanjem evidencije odvoza otpada sud je utvrdio da se odvoz nije vršio. Naime, pod stavkom "litraža" za svaki datum iz evidencije navedeno je 0,00 pa je za zaključiti da nikakvog otpada nije bilo.

8. Svjedok Robert Sarvan naveo je u iskazu na ročištu 19. svibnja 2026. da način na koji zbrinjavaju otpad u objektu u Kalavojni je tako da su kupili svoju kantu, otpad se proizvodi samo u ljetnim mjesecima, a kantu svjedok prazni tako da u nju stavi crnu vreću, jednom tjedno pokupi tu vreću, stavlja ju u auto i vozi u Premanturu na svoju adresu stanovanja, Runjačica 83. Naveo je da PULA HERCULANEA d.o.o. nije nikada odvozila njihov otpad iz Kalavojne i da tamo uopće nema njihove kante. Pojašnjava da kada su počeli sa iznajmljivanjem predmetnog objekta prije 7-8 godina obratili su se PULA HERCULANEA d.o.o. i dobili odgovor od njihovog tehničara da kamion ne može doći u Kalavojnu zbog pristupnog puta koji je jako uzak, strm, na njemu su grane stabala i pristup njihovom kamionu da je nemoguć. Nisu im ponudili nikakvu alternativu. Navodi da je nekada u selu (Raklju) postojao kontejner, ali sada je uklonjen. Jedini način da zbrinu otpad je da ga sami odvoze. Ističe da im od tužitelja nikada nije pružena nikakva usluga, niti mogućnost zbrinjavanja otpada, niti bilo kakva alternativa, unatoč njihovim iskazanim željama da tužitelj zbrinjava otpad koji nastaje u Kalavojni. Nadalje navodi da im nikada nisu stizali računi, prvi račun je stigao prošle godine u svibnju, i to za tri godine unazad. Napominje da supruga i on uredno plaćaju odvoz smeća za tri mjesta: u Šijani, na Stoji i u Premanturi te da ne bježe od plaćanja, nego žele da im se usluga doista i pruži. Zatim pojašnjava da je udaljenost tog objekta od Raklja oko 2 km, cesta kojom se dolazi do objekta je jako loša, veliki je nagib, tamo se ne mogu mimoći dva auta. To je robinzonski turizam, nema dovedene struje niti vode, on je sam osigurao struju putem solarnim panela, a vodu dovozi u cisterni. U Kalavojnu ljeti dolazi još desetak obitelji, oni nemaju obveze plaćanja odvoza smeća i ne dolaze

im računi. Niti oni nemaju kante od PULA HERCULANEA d.o.o. Na upit je li tužitelj stavio na raspolaganje posude za otpad navodi da nije nikada bio pozvan na preuzimanje posuda, da je sam pristupio kod tužitelja u prijemnu kancelariju gdje je dobio odgovor da oni kamionom ne mogu dolaziti "dolje". To je bilo prije oko 6 godina, a prije 2-3 godine je opet zatražio isto i opet im tužitelj nije omogućio kante. Navodi da je znao vidjeti kamion "Magdalena" iz Marčane kako prikuplja otpad u Kalavojni, ali da njihovu kantu nije nikada ispraznio, nego je prazio metalne bačve koje su prepolovljene na pola i kao takve stavljene u valu, jedna na početku, jedna na kraju, i u njih svi ljudi s plaže bacaju otpad, a zbog čega je došlo i do najezde štakora.

9. Tuženica je u iskazu navela da je račune koji su predmet ovog postupka prvi put dobila prošle godine, na adresu u Premanturi, i to je bila opomena od javnog bilježnika, dakle ovršni prijedlog je već bio podnesen bilježniku. Nakon toga su ju zvali susjedi u Kalavojni da joj jave da su počeli dolaziti računi, što je bilo prošle godine nakon sezone. Smatra da nema smisla plaćati te račune s obzirom da osporava potraživanje. Ističe da bi htjela da im tužitelj da na raspolaganje kantu i da odvozi otpad te da bi rado zaključila ugovor i plaćala uslugu, samo da usluga bude pružena. Ukazala je i na to da je u selu (Raklju) do 2020./2021. postojao kontejner, kojeg sada više nema.

10. Sud je iskaz svjedoka i tuženice ocijenio istinitima i vjerodostojnima jer su logični i uvjerljivi. Iz iskaza, a koji su u skladu s ostalim provedenim dokazima, sud je utvrdio da otpad koji se proizvodi u ljetnim mjesecima u Kalavojni tuženica i njezin suprug zbrinjavaju sami, na način da ga odnose u kante za otpad koje se nalaze na njihovoj adresi stanovanja, a za koje uredno plaćaju uslugu odvoza. Tužitelj na adresi Dalmatinska 83, Rakalj (Kalavojna) ne pruža tužiteljici nikakvu uslugu.

11. Odredbom članka 69. stavka 1. Zakona o gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj 84/2021, 142/2023, u nastavku: ZGO) propisano je da je davatelj usluge dužan, između ostalog, osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada i preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge, i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad. Odredbom članka 76. stavka 1. ZGO-a definirana je obvezna minimalna javna usluga kao iznos koji se osigurava radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu.

12. Na tužitelju je teret dokaza osnovanosti i visine potraživanja, što tužitelj u ovom postupku nije dokazao, dok je tuženica, s druge strane, dokazala da se usluga navedena na izdanim računima ne pruža i da na mjestu za koje se izdaju računi niti ne postoji kanta tužitelja. Naime, tužitelj ne samo da nije vršio pražnjenje kante, nego nije uopće zadužio tuženicu za kantu koja bi se praznila. Načelo „onečišćivač plaća“ ne znači da je time tužitelju omogućena naplata usluge koja stvarno nije pružena, pa tako u ovom slučaju nisu ispunjeni uvjeti niti za naplatu cijene minimalne javne usluge, jer "korisnik" koji nije dobio niti kantu za odlaganje otpada, nije uopće dio sustava javne usluge i nema mu se što naplaćivati. Tužitelj ispravno navodi da se tuženica smatra korisnikom nekretnine te da je obvezna koristiti uslugu odvoza otpada, međutim naplata se može tražiti samo ako je ta usluga i pružena. Nikakva usluga, pa niti minimalna javna usluga ne može se naplaćivati samo na temelju činjenice da nekretnina postoji, stoga ne postoji nikakva osnova za izdavanje računa za navodnu uslugu na mjestu gdje tužitelj nije niti dao posude za otpad.

13. Prigovor zastare je neosnovan jer se na tuženicu kao iznajmljivača primjenjuje trogodišnji zastarni rok u kojem zastarijevaju tražbine povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, iz članka 226. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, u nastavku: ZOO). Dospijeće utuženih računa je od 25. studenog 2022. do 23. prosinca 2024., a ovršni je prijedlog podnesen 23. siječnja 2025., dakle nije nastupila zastara za niti jedno potraživanje. Međutim, potraživanje tužitelja neosnovano je zbog razloga koji su prethodno obrazloženi.

14. S obzirom na provedene dokaze, a uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti postupka, sud je odbio dokazne prijedloge za provođenje uviđaja na licu mjesta, saslušanje svjedoka Josipa Krelje i Ive Borina, jer su provedeni dokazi bili dovoljni za potpuno utvrđenje činjeničnog stanja.

15. U skladu s navedenim, sud je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. i članka 461.a stavka 4. ZPP-a, odlučio kao u točki I. izreke.

16. S obzirom da odluka o trošku nije dio platnog naloga, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a odlučeno je kao u točki II. izreke.

17. Odluka o trošku iz točke III. izreke temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, a visina troška odmjerena je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023, u nastavku: Tarifa) te je sukladno vrijednosti predmeta spora tuženiku priznat zatražen trošak za sastav prigovora na javnobilježničko rješenje o ovrsi u visini 50 bodova (Tbr. 8/1), podnesak od 8. prosinca 2025. u visini 50 bodova (Tbr. 8/3), za ročište 2. travnja 2026. u visini 50 bodova (Tbr. 9/1) i za ročište 19. svibnja 2026. u visini 50 bodova (Tbr. 9/1), što množeno s vrijednošću boda 2,00 EUR (Tbr. 54.) i uvećano za pripadajući PDV (Tbr. 46.) iznosi 500,00 EUR.

U Puli 12. lipnja 2026.

Sutkinja
Tina Aflić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o njoj odlučuje nadležan županijski sud. Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (članak 467.a ZPP-a).

Dna:

- tužitelju po pun., uz sudsku pristojbu za presudu
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30889-5d19f**

Kontrolni broj: **04315-2de3e-f214f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.